

A Kúria a dr. Németh B. Róbert ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Havasi József ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Törvényszéken 9.G.41.421/2008. szám alatt folyamatban volt, és a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.22.168/2012/2. számú ítéletével befejezett perében az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t:**

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperes részére 127.000 (Egyszázhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

### **I n d o k o l á s**

A felperes a közte és az alperes között 2005. december 16-án létrejött szerződés alapján kialakította és üzembe helyezte az alperes integrált szállodai, gazdasági, pénzügyi, informatikai rendszerét. A rendszert az alperes éles üzemmódban 2006. október 02-től kezdődően használta, 2007. április 04-én pedig a formális átadás-átvétel is megtörtént.

A szerződésben a felperes tizenkét havi jótállást vállalt, és jólteljesítési bankgaranciát is biztosított az alperes részére.

Az alperes 2007. augusztus 23-án jelezte a felperesnek, hogy az informatikai rendszer nem működik megfelelően, a főkönyv és az áfa analitika adatai ugyanis nem egyeznek meg egymással. A felperes vitatta, hogy hibásan teljesített volna, 2007. őszén azonban együttműködött az alperessel a probléma kivizsgálásában. Az alperes 2007. december 04-én megismételte a rendszer nem megfelelő működésére vonatkozó kifogását, és tájékoztatta a felperest, hogy a hiba kijavításával a felperes költségén más vállalkozót bíz meg. Ugyanezen a napon lehívott a felperes által szolgáltatott bankgaranciából 5.100.000 forintot. A pénzügyi intézet 2007. december

14-én terhelte meg a felperes számláját ezzel az összeggel.

A felperes keresetében 5.100.000 forint kártérítés és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Arra hivatkozott, hogy megfelelően teljesítette az alperessel kötött szerződését, így az alperes jogosulatlanul hívta le a bankgaranciát. Megjegyezte, hogy szerzői jogaira figyelemmel az alperes egyébként sem bízhatott volna meg más vállalkozót az általa szolgáltatott szoftver fejlesztésével. Az újabb vállalkozó részére kifizetett díjat pedig eltúlzottnak minősítette.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. 3.530.887 forint erejéig beszámítási kifogást is előterjesztett a felperes követelésével szemben. Érvelése szerint ugyanis a felperes szállodai, illetve konferenciaszolgáltatások igénybe vételére vállalt kötelezettséget, és ezzel összefüggésben 3.530.887 forint tartozása keletkezett.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, a másodfokú bíróság azonban az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az alperest 5.097.080 forint és járulékai megfizetésére kötelezte a felperes javára.

A jogerős ítélet indokolása szerint a felek között szerzői mű előállítására és felhasználásának engedélyezésére vonatkozó szerződés jött létre, hibás teljesítés esetén ezért az alperes - a szerződés eltérő rendelkezése hiányában - a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szjt.) 49. §-ában meghatározott szavatossági jogokat érvényesíthette. E szavatossági jogok között pedig a mással való kijavíttatás joga nem szerepel. A más vállalkozóval elvégeztetett munkálatok ellenértékét ezért az alperes megalapozottan nem háríthatja át a felperesre; ez az összeg a bankgarancia terhére nem számolható el. A bankgarancia indokolatlan lehívásával okozott kárt erre figyelemmel az alperes köteles megtéríteni. A másodfokú bíróság azonban a beszámítási kifogást is teljes egészében megalapozottnak ítélte. Az alperest terhelő marasztalás összegét ezért 5.097.080 forintban és járulékaiban határozta meg.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú ítélet helybenhagyása iránt - az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel.

Kifejtette, hogy a jogerős ítélet sérti az Szjt. 49. §-át, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 248. § (5) bekezdését, 306. §-át, 318. § (1) bekezdését, és 339. § (1) bekezdését. Az a körülmény ugyanis, hogy a szerződésben a felperes jólteljesítési bankgarancia biztosítását vállalta, azt jelenti, hogy hibás teljesítés esetére a felek az Szjt. diszpozitív

szabályaitól eltérve a Ptk-ban biztosított szavatossági jogok alkalmazását kötötték ki. Ennek megfelelően nem volt akadálya annak, hogy a hibás informatikai rendszert más vállalkozóval kijavíttassa, és a felperestől a kijavítási költség megfizetését igényelje, illetve e költséget beszámítsa a bankgarancia összegébe. Megjegyezte, hogy a bankgaranciát egyébként az Szjt. rendelkezései értelmében is szerződésszerűen igénybe vehette, a felperes hibás teljesítésére figyelemmel ugyanis az Szjt-ben szabályozott szavatossági jogok közül a díjmérséklés jogát is érvényesíthette.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A felek szerződése - a másodfokú bíróság helyes álláspontjának megfelelően - jövőben megalkotandó szerzői műre vonatkozott. Hibás teljesítés esetén ezért az alperes az Szjt. 49. § (1) - (4) bekezdéseiben meghatározott szavatossági jogokat érvényesíthette, vagyis kijavításra vagy díjmérséklésre tarthatott igényt, illetőleg elállhatott a szerződéstől.

Az Szjt. 49. §-a diszpozitív szabály, előírásaitól tehát a felek egyező akarattal eltérhettek. A 2005. december 16-án létrejött szerződés azonban nem tartalmaz e vonatkozásban eltérő rendelkezéseket; a szerződés az alperes számára nem biztosít az Szjt. 49. §-ában foglaltakhoz képest más, további szavatossági jogokat. Nem következik a Ptk. 306. §-ában szabályozott szavatossági jogok alkalmazására vonatkozó, tehát az Szjt. 49. §-ától eltérő megállapodás létrejötte önmagában abból sem, hogy a felperes a szerződés alapján jólteljesítési bankgaranciát nyújtott az alperes részére. A bankgarancia az adott esetben az alperes számára az Szjt. 49. §-a alapján érvényesíthető pénzbeli szavatossági igények fedezetét biztosította.

A más vállalkozóval való kijavíttatás joga tehát az alperest a perbeli esetben - a másodfokú bíróság helyes álláspontjának megfelelően - nem illette meg, a kijavítási költség megfizetésére megalapozottan nem tarthatott igényt.

Díjmérséklést pedig az alperes sem a perindítást megelőzően, sem a per során nem követelt a felperestől; ilyen igényt először a felülvizsgálati kérelmében terjesztett elő. A felülvizsgálati eljárás azonban nem a per folytatása; tárgya a felülvizsgálati kérelem által meghatározott keretek között a már meghozott jogerős

döntés jogszerűségének felülvizsgálata. A jogerős ítélet ezért csak olyan kérdésben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült (EBH 2000.371.). A felülvizsgálati kérelemben sem új jogcímre, sem korábban nem érvényesített kifogásokra nem lehet hivatkozni (BH 1996.372.). Az alperes díjmérséklés iránti igényét ezért a Kúria érdemben nem vizsgálhatta.

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és az alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2014. október 16.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Mária s.k. bíró